

opfyldt. Der sigtes her til omgørelsesfristen i retsplejelovens § 724, stk. 2, og til betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975.

Afslagsgrunden svarer – sammen med afslagsgrundene i § 21, stk. 2 og 3 – til afslagsgrunden i udleveringslovens § 10 d. Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er truffet afgørelse vedrørende forholdet i en anden stat.

Afslagsgrunden i stk. 3 præciserer, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis der er grund til at formode, at afgørelsen om bødestraf er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

Bestemmelsen anvender rammeafgørelsens ordvalg. Bestemmelsen svarer i indhold til de gældende bestemmelser i udleveringslovens §§ 6, stk. 1, og 10 h, stk. 1.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse angiver, i hvilke tilfælde de danske myndigheder efter en konkret vurdering vil kunne afslå at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf.

Efter den foreslåede afslagsgrund i nr. 1 kan fuldbyrdelse afslås, hvis afgørelsen ville være forældet efter dansk ret og vedrører handlinger, der er omfattet af dansk straffemyndighed.

Spørgsmålet om forældelse af bødestraf er i dansk ret reguleret i straffelovens § 97 a. Afslagsgrunden indebærer, at fuldbyrdelse ikke kan afslås, selv om afgørelsen ville være forældet efter straffelovens § 97 a, medmindre handlingen er omfattet af dansk straffemyndighed.

Det er op til de danske myndigheder at vurdere, om fuldbyrdelse bør afslås. Hvis lovovertrædelsen er begået i Danmark, vil lovovertrædelsens forbindelse til Danmark indebære, at det som udgangspunkt må anses for rimeligt, at fuldbyrdelse afslås, hvis lovovertrædelsen er forældet efter dansk ret.

Den foreslåede afslagsgrund i nr. 2 har sammenhæng med afslagsgrunden i § 20, stk. 1, nr. 2. Den indebærer, at fuldbyrdelse vil kunne afslås, hvis en anden medlemsstat har anmodet om fuldbyrdelse af en afgørelse vedrørende en lovovertrædelse, der er begået i et tredjeland, og danske myndigheder ikke i en tilsvarende situation ville kunne retsforfølge den pågældende person for lovovertrædelsen.

Hvis Danmark efter reglerne i straffelovens §§ 6-8 ikke selv vil kunne strafforfølge i en tilsvarende situation, vil fuldbyrdelse således kunne afslås. Fuldbyrdelse vil således f.eks. kunne afslås, hvis en medlemsstat A anmoder Danmark om at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf idømt for en lovovertrædelse begået i staten B i forhold til en person, der opholder sig i Danmark, selv om den pågældende ikke er statsborger eller har bopæl i medlemsstaten A (udvælgelse af såkaldt universel jurisdiktion).

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra d. Afslagsgrunden er udformet i overensstemmelse med udleveringslovens § 10f.

Stk. 2 og 3 vedrører forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem).

Fuldbyrdelse kan således afslås, hvis afgørelsen om bødestraf vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union.

Tilsvarende kan fuldbyrdelse afslås, hvis påtale er opgivet for forholdet her i landet, og betingelserne for fuldbyrdelse ikke er opfyldt. Der sigtes her til omgørelsesfristen i retsplejelovens § 724, stk. 2, og til betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975.

Der henvises endvidere til pkt. 4.3.3.1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 20.

Som med afslagsgrunden i § 20, stk. 2, er det ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er truffet afgørelse vedrørende forholdet i en anden stat.

Til § 22

Bestemmelsen indebærer, at den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i visse tilfælde skal høres, inden fuldbyrdelse afslås.

Det drejer sig for det første om afslag på grund af formelle mangler, jf. lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 1. Høringen skal sikre, at udstedelsesstaten får mulighed for at rette op på de formelle mangler, der måtte være i den første fremsendelse af anmodningen.

Dernæst drejer det sig om afslag, hvor den pågældende person ikke var behørigt underrettet om sin ret til at bestride sagen i skriftlig procedure og fristerne herfor, eller ikke var behørigt underrettet om retssagen, samt om afslag, hvor afgørelsen ville være forældet efter dansk ret og vedrører handlinger, der er omfattet af dansk straffemyndighed. Forpligtelsen følger direkte af rammeafgørelsen.

Der gælder ingen formkrav for høringen. Bestemmelsen er endvidere ikke til hinder for, at der i andre